

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Group OOD, Kosta Iliev

(Υπόθεση C-478/16 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ορισμός και κτήση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο μη καταχωρισμένου σήματος ή άλλου σημείου χρησιμοποιούμενου στις εμπορικές συναλλαγές — Εξέτασή της από το τμήμα προσφυγών — Επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 76, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο]

(2018/C 200/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Ανααιρεσίον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov και D. Stoyanova- Valchanova)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Group OOD (εκπρόσωποι: D. Dragiev και A. Andreev, advokati), Kosta Iliev (εκπρόσωπος: S. Ganeva, advokat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA κατά Autoridade da Concorrência

(Υπόθεση C-525/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Άρθρο 102, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου «μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό» — Τιμές που εισάγουν διακρίσεις στην αγορά επόμενου σταδίου — Εταιρία διαχείρισεως συγγενικών δικαιωμάτων — Αμοιβή την οποία οφείλουν οι εθνικοί πάροχοι συνδρομητικής υπηρεσίας μεταδόσεως τηλεοπτικού σήματος και του περιεχομένου του)

(2018/C 200/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA

κατά

Autoridade da Concorrência

παρισταμένης της: GDA — Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Διατακτικό

Ο όρος «μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό», κατά το άρθρο 102, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι, όταν πρόκειται για κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση η οποία χρεώνει τιμές που εισάγουν διάκριση μεταξύ των εμπορικών της εταιρών στην αγορά επόμενου σταδίου, αναφέρεται στην περίπτωση εκείνη όπου η συγκεκριμένη συμπεριφορά μπορεί να επιφέρει στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ των εμπορικών αυτών εταιρών. Για να διαπιστωθεί τέτοια «μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό» δεν απαιτείται μεν να αποδειχθεί πραγματική και ποσοτικοποιήσιμη επιδείνωση της ανταγωνιστικής θέσεως, πλην όμως η ως άνω διαπίστωση πρέπει να στηρίζεται σε ανάλυση όλων των κρίσιμων περιστάσεων της εκάστοτε περιπτώσεως, από την οποία να συνάγεται ότι η συμπεριφορά αυτή επηρεάζει το κόστος, τα κέρδη ή άλλο σχετικό συμφέρον ενός ή περισσότερων από τους εμπορικούς εταίρους, με αποτέλεσμα να θίγει την ανταγωνιστική θέση.

(¹) EE C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Lietuvos vyriausios administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά SEB bankas AB

(Υπόθεση C-532/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Περιορισμός του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών — Διακανονισμός της έκπτωσης του φόρου εισροών — Παράδοση γεωτεμαχίου — Εσφαλμένος χαρακτηρισμός της ως «δραστηριότητας που φορολογείται» — Αναγραφή του φόρου στο αρχικό τιμολόγιο — Τροποποίηση της αναγραφής αυτής από τον πωλητή]

(2018/C 200/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausios administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

κατά

SEB bankas AB

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 184 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση διακανονισμού των εσφαλμένων εκπτώσεων φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), η οποία καθιερώνεται στη διάταξη αυτή, ισχύει και στις περιπτώσεις όπου η αρχικώς πραγματοποιηθείσα έκπτωση δεν ήταν νόμιμη επειδή η πράξη λόγω της οποίας έγινε η έκπτωση απαλλασσόταν από τον ΦΠΑ. Αντιθέτως, τα άρθρα 187 έως 189 της οδηγίας ΦΠΑ έχουν την έννοια ότι ο εκεί προβλεπόμενος μηχανισμός διακανονισμού των εσφαλμένων εκπτώσεων ΦΠΑ δεν τυγχάνει εφαρμογής σε τέτοιες περιπτώσεις, ιδίως δε σε μια κατάσταση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, όπου η αρχικώς πραγματοποιηθείσα έκπτωση του ΦΠΑ ήταν αδικαιολόγητη, στο μέτρο που επρόκειτο για απαλλασσόμενη από τον ΦΠΑ πράξη παράδοσης γεωτεμαχίων.
- 2) Το άρθρο 186 της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που η αρχικώς πραγματοποιηθείσα έκπτωση φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) δεν ήταν νόμιμη, τα κράτη μέλη είναι εκείνα τα οποία οφείλουν, τηρώντας τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και ιδίως τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ορίζουν από ποια ημερομηνία γεννάται η υποχρέωση διακανονισμού της εσφαλμένης έκπτωσης του ΦΠΑ και ποια χρονική περίοδο αφορά αυτός ο διακανονισμός. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να ελέγξει κατά πόσον τηρούνται οι εν λόγω αρχές σε μια περίπτωση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης.

(¹) EE C 6 της 9.1.2017.